

Omkostninger, hvilket var meget mere end sædvanligt. Ja, men det bunder jo delvis i Statsboligfondsforholdene. Naar man prioriterer en Ejendom op til 90 pCt. af Fremskaffelsesværdien med Kreditforeningsmidler af den ene eller den anden Art, paa hvilke der er Kurstab, og man regner Kurstabet som en Del af Omkostningerne, saa skal selvsagt Omkostningerne nok blive større, end naar man ikke har denne sidste tredie Prioritet med, paa hvilken der er Kurstab. Derfor er der i og for sig ikke saa megen Grund til at harcellere over, at Omkostningskontoen er saa stor under de nuværende Forhold. Overfor hvad det ærede Medlem udtalte om Selvbyggeriet, kan jeg ganske henholde mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde. Jeg vilde have sagt noget nær det samme som det ærede Medlem Hr. Elgaard, idet jeg var paa det rene med, at det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen nærmest havde tænkt paa rene Lysthuse med denne Udtalelse. Der bygges jo ellers meget godt af Selvbyggere, der bygges mange gode og fornuftige Huse, og det er jo kun noget, man fra alle Sider kan være tilfreds med, Selvhjælp er jo kun af det gode, naar blot det, der frembringes, er nogenlunde godt.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen omtalte, at der i Aarhus var 690 Andragender om Laan. Dette er formentlig en Fejltagelse, jeg antager, at det er 690 Lejligheder, der søges Statsboligfundslaan til, for der kan jo ikke godt være saa mange Andragender som 690.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard udtalte, at meget taler for, at Tidspunktet nu er inde, da den private atter kan bygge. Det har det ærede Medlem ganske Ret i. Jeg ser saaledes paa det, at navnlig naar Statsboligfundslaanene er til Raadighed, vil en hel Del private kunne bygge, idet man med det nuværende Prisniveau-maa kunne regne med, at der nu ikke er nogen særlig stor Risiko — det er jo Risikomomentet, der har afholdt de private fra at bygge tidligere, og dette Risikomoment er efter mit Skøn saa godt som borteskamoteret ved Prisfaldet —, og derfor er der ikke Spor i Vejen for, at private nu vil kunne bygge med Statsboligfondens Hjælp. En anden Ting er, at vi jo ikke kan vedblive at have denne Statsboligfond, og derfor er det ogsaa, jeg har gjort mig til Talsmand for paa mit Partis Vegne, at det i Loven bliver fastslaet, at det er en Afviklingslov, saaledes at alle ved, hvad de har at rette sig efter, og kan indstille sig derpaa. Jeg er derimod ikke enig med det ærede Medlem Hr.

Elgaard, naar han mener, at naar der er 2 600 Lejligheder under Opførelse, vil der ikke blive Arbejdsløshed, thi saa er der nok at arbejde med. Boligbyggeri foregaar jo, hvad det ærede Medlem antagelig ogsaa udmærket godt ved, i forskellige Stadier, og det er givet, at naar der er 2 600 Lejligheder i Arbejde, saa er der en Masse af dem, der allerede er ført op til fuld Rejsning, og saa kan det let hænde, hvis der ikke er noget nyt at tage fat paa, at der kommer Arbejdsløshed, og det var jo den, der gerne skulde modarbejdes. Det ærede Medlem udtalte jo ogsaa, at Statsboligfonden er et tungt Apparat, som gør Byggeriet baade dyrere og mere langvarigt. Jeg tror, det ærede Medlem har ganske Ret i, at det er et tungt virkende Apparat, men jeg tror ikke, at Byggeriet bliver dyrere derved, for Udgifterne bæres jo af Staten paa Indenrigsministeriets Konto, den byggende bliver ikke bebyrdet med flere Omkostninger, saa der kan ikke herigennem blive nogen direkte Fordyrelse for den byggende.

Saa udtalte det ærede Medlem som Bevis for, at det i og for sig var unødvendigt længere at have Statsboligfonden af Hensyn til Parcelejere i Omegnen af København, at der var Grunde i Tusindvis, som var bygge-modne, som ejedes af Parcelejere, og som derfor kunde bebygges uden Statsboligfundslaan. Det er vist meget rigtigt, at der er i Tusindvis af Parceller, som ejes af, hvad man populært kalder Smaakaarsfolk, men det er vist i høj Grad en Undtagelse, at disse Parceller er gældfri, og er der Gæld paa dem, betyder den Værdi, de repræsenterer i Forhold til det færdige Hus, ikke ret meget. Netop for mange af disse Parcelejere tror jeg, det vilde være overordentlig hensigtsmæssigt, ja, nødvendigt at beholde Statsboligfundslaanene; der vilde sikkert kunne gøres meget godt gennem disse Laan.

Som Slutning paa disse Betragtninger paa mit Partis Vegne vil jeg gerne udtale vor Tilslutning til at faa en Lov vedtaget, men forment saaledes, at det bliver en Afviklingslov, og selvfølgelig bør vi ogsaa i Udvalget overveje baade Lovens Varighed og Beløbenes Størrelse.

Endnu vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen, der talte om, at det konservative Parti i Finansudvalget ikke har villet bevilge noget til Statsboligfonden, og harcellerede derover, at jeg har den Opfattelse, at den højterede Minister ser mere forstaaende og mere fornuftigt paa den foreliggende Situation, end baade det ærede Medlem Hr. Simonsen og det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen gjorde, at dem-